

Минуле та сьогодення Степаня

Теплого серпневою дня завітали в древній Степань. Історики кажуть, що це не село, і навіть не селище, а княже місто з більш ніж тисячолітньою історією наших предків, які будували, плекали, боронили від загарбників рідну землю. Розкинулося воно на березі Горині й вабить древністю жителів різних куточків країни. Взагалі до складу Степанської селищної ради належить аж 6 населених пунктів, а саме: села Грушівка, Двірець, Калинівка, Мельниця, Труди та селище Степань. Очолює багатотисячну громаду досвідчений Віктор Коротчук. Він розповів, чим живе Степань нині. Дізналися також дещо і з його історії. А ще про те, що очільник степанської громади побував у зоні бойових дій: у Луганській області, під Щастям, виконував обов'язки командира батареї оптичної розвідки 44 артилерійської бригади. У його кабінеті побачили світлини з війни, де він разом із побратимами у військовому спорядженні готові захищати Батьківщину, а також національну символіку та портрет Кобзаря.

Найдревніше поселення Полісся

Отож, традиційно, коротенька довідка про історичну спадщину населеного пункту. Відомо, що Степань був столицею удільного князівства, власністю князів Острозьких, волосним центром Рівненського повіту, районним центром. Також він належить до найдревніших поселень Волинського Полісся й відомий як добре укріплене княже місто часів Русі-України, торговий і культурний центр упродовж багатьох століть. Адже селище було розміщене на дуже вигідному торговому шляху — «молочній дорозі руських і литовських князів». З різних країв з'їжджалися на степанські ярмарки купці, везли сюди заморські товари, а в Степані купували біле, як перкаль, полотно, шедеври місцевих вишивальниць, гончарів, бондарів, зброярів.

Кажуть, що спочатку Степань охороняв дерев'яний замок. А з часом звели мурований кам'яний. Він був фортецею з високими земляними валами, дубовими частокотлами, вежами, бійницями. Мав підвісний міст, омивався водами Горині. Були тут і численні підземні ходи. Степанський замок і всі володіння переходили від одного князя до іншого. Маєтки належали Заславським, Сангушкам, Гольшанським, Острозьким, Любомирським, Потоцьким. Через шлюбні зв'язки Потоцьких із графом Ворцелем містечко перейшло в його володіння.

Особливою цінністю Степаня були культові споруди, що відігравали важливу роль у житті селища. Колись тут було чотири церкви. Але внаслідок пожежі в 1807 році одна з них, Успенська, згоріла. Історія зберегла для нащадків згадку про старовинну обитель — степанський Михайлівський монастир. Свого часу він був відомий далеко за межами Волинського Полісся не тільки як релігійний центр, покликаний зміцнювати православну віру, а й осередок освіти, науки, літератури, культури. Степанці від діда-прадіда передають односельцям оповіді про те, що степанськими валами милувався шведський король Карл XII, славетний месник Северин Наливайко, народний герой полковник Іван Богун. Вулицями містечка ходив російський письменник Олександр Купрін.

Проблеми та здобутки Степаня

Селище живе, розвивається, мало-помалу набуває й сучасних обрисів. Люди, які в ньому проживають, творять нові віхи історії, прагнуть зробити рідний Степань кращим, привабливішим. Селищний голова Віктор Коротчук розповів, що цими днями відбулася сесія селищної ради, де звітував про хід виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку селища за I півріччя ц.р. Одним із основних завдань було виконання бюджету. Показники перевищили сподівання, бо сягнули аж 237%. Такого результату, зауважив селищний голова, вдалося досягти завдяки тому, що наполегливо працюють над

збільшенням дохідної частини. Зокрема змушують недобросовісних підприємців, які здійснюють торгівлю підакцизними товарами без ліцензії, працювати, як того вимагає закон, тобто купувати ліцензії, виготовляти правовстановлюючі документи на землю, де розміщені заклади торгівлі, тощо. Також перевиконанню бюджету сприяв лісовий збір. Крім того, як повідомляли раніше, на сесії депутати виділили субвенції районному бюджету на утримання КЗ «Степанська районна лікарня» й державному - для пожежного підрозділу, що діє в Степані.

Розповів очільник громади й проте, над чим працюють нині. Тривають роботи з реконструкції майдану Незалежності. На укладання плитки на ньому передбачили 130 тис. грн., з них 50 тис. грн. уже освоїли. Особливу увагу приділяють благоустрою селища. Щоб зробити його чистішим, виділили 120 тис. грн. Та сміття тут, як і в кожному населеному пункті, вистачає, хоча й діє паспортизоване сміттєзвалище. Тільки цьогоріч на його валування спрямували 15 тис. грн. Однак і досі актуальна проблема стихійних смітників. І причиною цього, вважає Віктор Коротчук, є відсутність комунального господарства. Якби воно діяло, то сміття збирали б і вивозили транспортом. Щоб бодай якось вирішити проблему засміченості, залучають до прибирання громадян, які перебувають на обліку в Сарненському районному центрі зайнятості.

Також у селищі дбають про стан доріг. Відсипали відсівом вулиці Дорошенка й Коротку, а також перехрестя й частини інших. На що з місцевого бюджету витратили 50 тис. грн., ще 80 тис. грн. передбачили на ремонт доріг у подальшому. Обгородили стадіон «Мрія», планують звести там також вбиральню для футболістів. Завершили капітальний ремонт селищного Будинку культури, зокрема облаштували сцену. Зауважив голова й на тому, що нині на затвердження в Київ передали історико-архітектурний опорний план Степаня. Отримавши його, завершать генеральний. І першочергово виділяють земельні ділянки для індивідуального будівництва учасникам АТО. На досягнутому Віктор Коротчук зупинитися не збирається, пріоритетами в роботі для нього є створення об'єднаної територіальної громади, реформування комунального господарства, ремонт доріг, розширення мереж вуличного освітлення впровадження енергозберігаючих заходів у закладах комунальної сфери, капітальний ремонт каналізаційних трубопроводів та очисних споруд тощо.

До речі, разом із очільником громади навідалися і в місцеву здравницю — санаторій «Горинь». Головний лікар Лариса Шишковська розповіла, що заклад функціонує у звичному режимі, нині в ньому оздоровлюються 90 дітей, серед яких спортсмени з області. Також тут є дітки учасників АТО, які проживають на території селищної ради. Були б раді, якби й самі воїни приїжджали на реабілітацію, для цього мають придбати путівки. Адже санаторій пропонує низку лікувальних і оздоровчих процедур, а також шестиразове харчування.

Ксенія Павловська піклується про степанців

Депутат обласної ради Ксенія Павловська активно долучається до вирішення актуальних проблем Степаня. Нещодавно в приміщенні Степанської лікарні відкрили стоматологічний кабінет. Подія стала можливою також завдяки головному лікареві Рівненського діагностичного центру Роману Шустіку. Сучасному стоматологічному кабінету степанці дуже зраділи.

Розпочали тут також капітальний ремонт будівлі ДНЗ «Льонок». У цілому на дитсадок передбачили в обласному бюджеті 750 тис. грн. Вже виділили 400 тис. грн. А проектно-кошторисну документацію зробили за кошти місцевого. Обійшлася вона в 16 тис. грн. Завідуюча Тамара Юрко повідомила, що ремонт покрівлі вже завершують. 38 хлопчиків і дівчаток здобуватимуть дошкільну освіту в оновленому закладі.

Також у Степанській ЗОШ замінили вхідні двері та вікна на сучасні енергозберігаючі, на завершальному етапі реконструкція внутрішніх вбиралень. Відзначив

Віктор Корротчук у цьому підтримку депутатів районної ради Василя Пилипенка та Богдана Лазарчука, які клопочуть про потреби селища перед районною владою. Одно слово, разом вирішують наболілі проблеми. Взаємодія завжди приносить хороші результати.

Ольга Лотоцька